καὶ τὰ θεοτοκία. Ἀναγινώσκομεν τὸ ἐγκώμιον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης· τὸ εἰς τὸν πρωτομάρτυρα Στέφανον. Ἤγουν, Ὡς καλὴ τῶν ἀγαθῶν ἀκολουθία. Οἱ κανόνες· τοῦ πρωτομάρτυρος, ἦχος πλ. δ'. Καὶ τοῦ ὁσίου, ἦχος δ'. Ἀπὸ ϛ' ἐκ τῆς τὸ κοντάκιον, ἦχος γ'. Ὁ δεσπότης χθὲς ἡμῖν. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρά, ἰδιόμελα, τοῦ πρωτομάρτυρος, ἦχος α'. καὶ ἦχος β'. καὶ ἦχος δ'. Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Πρωτομάρτυς ἀπόστολε. Καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'. τῆς ἑορτῆς. Ἀκατάληπτον τὸ τελούμενον. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, εἰς ἦχον, α'. Δόξα τοῦ μάρτυρος, ἦχος πλ. β'. Χαίροις ἐν κυρίῳ, στεφανηφόρε. καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. β'. Παράδοξον μυστήριον. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος, ᾠδή, γ', καὶ ϛ'. Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. Στίχος, Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ. Ὁ ἀπόστολος· πράξεων τῶν ἀποστόλων. Ἐν ταῖς ἡμέραις, Στέφανος πλήρης πίστεως. Ζήτει τῇ δευτέρᾳ τῆς, γ', ἑβδομάδος τοῦ πάσχα. ἀλληλούϊα, ἦχος α'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Ζήτει κυριακῇ, γ', τοῦ Ματθαίου. Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος. καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς τὰς, κη'. Τῶν ἁγίων δισμυρίων μαρτύρων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων. Ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς καὶ τῶν ἁγίων, στιχηρὰ προεόρτια, ἦχος α'. Πρὸς τὸ, Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ὁ τεμένει τῆς ἄθρας σήμερον. Ἕτερα στιχηρά, τῶν ἁγίων, ἦχος α'. Πρὸς τὸ, Πανεύφημοι μάρτυρες. Δόξα, ἦχος δ'. Ἡ πληθὺς τῶν ἀθλοφόρων σου κύριε. καὶ νῦν ἦχος δ'. Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ. Ἀπόστιχα στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ἦχος β'. Δόξα, ὅμοιον. καὶ νῦν θ'. Τροπάριον τῆς ἑορτῆς καὶ τῶν ἁγίων. Ἀθλοφόροι κυρίου. μακαρία ἡ γῆ. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ Θεὸς κύριος. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, τὰ θεοτοκία, κανὼν τῆς ἑορτῆς. εἶτα τῶν ἁγίων, ἦχος α'. Ἀπὸ ϛ' ἐκ τῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀναγινώσκεται καὶ τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. β'. Δόξα, ἦχος πλ. β', ὅμοιον. καὶ νῦν θ'. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά. Καὶ ἡ ἀκολουθία. Ζήτει εἰς μάρτυρας.

Εἰς τὰς, κθ'. Τῶν ἁγίων νηπίων, τῶν ὑπὸ Ἡρῴδου ἀναιρεθέντων, χιλιάδων ὄντων, ιδ'. Καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαρκέλλου, μονῆς τῶν ἀκοιμήτων. Εἰς τὸ λυχνικὸν στιχηρὰ τῶν ἁγίων νηπίων, γ', ἦχος δ'. Καὶ τοῦ ὁσίου, ἦχος δ'. Δόξα, ἰδιόμελον, τῶν ἁγίων, ἦχος πλ. β'. Ἡρῴδης ὁ παράνομος. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστιχα στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. β'. Δόξα τῶν ἁγίων, ἦχος πλ. β'. Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος. καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός. Τροπάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων, ἦχος α'. Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων σου. τοῦ ὁσίου. Ἐν σοὶ πάτερ ἀκριβῶς. καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. Καὶ ἀνάγνωσιν ποιοῦμεν εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον, περὶ τῶν νηπίων. Τοῦ δὲ ὁσίου, εἰς τὴν τράπεζαν. Κανόνες τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. β', καὶ τῶν ἁγίων νηπίων, εἰς ἦχον, πλ. δ'. Καὶ τοῦ ὁσίου Μαρκέλλου, ἦχος δ'. Ἀπὸ ϛ' ἐκ τῆς κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Τῶν νηπίων, ἦχος δ'. Ἀστὴρ μάγους ἔπεμψε. Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ προσόμοια

ὅμοια, ἦχος πλ. δ΄. Δόξα, ἦχος, πλ. δ΄. Ἡρώδης ὁ παράνομος. καὶ νῦν, ὁ αὐτός, θεοτοκίον. Ἀπόστιχα στιχηρὰ τῶν μηναίων ἦχος α΄. καὶ ἦχος β΄. στιχ. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις. καὶ ἦχος ς΄. στιχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ. Δόξα τοῦ ὁσίου, ἦχος πλ. β΄. Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ἦχος ὁ αὐτός. Εἰς τὴν λειτουργίαν· ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων μηναίων.

Εἰς τὰς λ΄. τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἀνυσίας. καὶ τοῦ ὁσίου Ζωτικοῦ πρεσβυτέρου τοῦ ὀρφανοτρόφου.

Δεῖ οὖν εἰδέναι. ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλομεν καὶ τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἁγίας Μελάνης, διὰ τὸ μέλλειν ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστοῦ γεννῶν. Κεκραγάρια τὴν λα΄, τοῦ μηνὸς μηνός. στιχ. τῆς ἁγίας Ἀνυσίας, ἦχος δ΄. ἕτερα τῆς ὁσίας Μελάνης, ἦχος δ΄. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ΄. Σπήλαιον παρῴκησας Χριστὲ ὁ θεός. Ἀπόστιχα στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. δ΄. Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοια. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν πρώτην στιχολογίαν ἀναγινώσκεται καὶ ἐκ τοῦ βίου τῶν ἁγίων γυναικῶν δόξαις β΄. Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἷς. Καὶ τῆς ἁγίας Ἀνυσίας εἷς, ἦχος δ΄. Καὶ τῆς ὁσίας Μελάνης, ἦχος ὁ αὐτός. Ἀπὸ ϛ΄ ᾠδῆς τὸ κοντάκιον. Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. β΄. Δόξα, ὅμοιον, καὶ νῦν ὅμοιον. Ἀπόστιχα στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. β΄. Δόξα καὶ νῦν, ἦχος πλ. α΄. Ὁρῶσα ἡ κτίσις ἅπασα. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ κανόνος. Ἡ ἀκολουθία ζήτει εἰς ὁσίας καὶ μάρτυρας.

Εἰς τὰς λα΄. τῆς ὁσίας Μελάνης τῆς ῥωμαίας. προεγράφη ἡ ἀκολουθία αὐτῆς ἐν τῇ λ΄ συνψαλλομένη

Τυπ.

μη μετὰ τῆς ἁγίας Ἀνυσίας. Ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστοῦ γεννῶν. Καὶ ψάλλομεν ἐν τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ. καθὼς δεδήλωται ἐν τῇ ἑορτῇ. παρεκτὸς τῆς λιτῆς. τοῦ πολυελέου. τῶν ἀναγνωσμάτων. Καὶ ἐν τῇ λειτουργίᾳ τὰ ἀντίφωνα. Εἰ δὲ τύχῃ κυριακή, ψάλλομεν καὶ τὰ ἀναστάσιμα. Α΄ καὶ προηγουμένως. 73

Εἴδησις τοῦ τύπου τοῦ ἰαννουαρίου μηνός. Κεφάλαιον, ιζ΄.

Μὴν ἰαννουάριος, ἡμέρας ἔχων, λα΄. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ι΄. καὶ ἡ νύξ, ὥρας, ιδ΄.

Εἰς τὴν, α, ἡ κατὰ σάρκα περιτομὴ τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου καισαρείας καππαδοκίας, τοῦ μεγάλου. Ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν ἡ τοῦ ἀπλοῦ. Εἶτα τὸ πρῶτον ἀντίφωνον, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στιχ. η΄. Καὶ ψάλλομεν τὰ δεσποτικά, στιχ. γ΄, στιχ., ἦχος πλ. δ΄. Ἐν μορφῇ τὰ βαίνων ὁ σωτήρ. καὶ οὐκ ἐπαισχύνθη ὁ πανάγαθος θεός. Ἀπὸ πρώτης αὐτά. Εἶτα τοῦ ἁγίου, ἦχος δ΄. Ὁ βουψίφου κλῆσιν. Ὁ ἐπώνυμος κληθεὶς τῆς βασιλείας. Ἀπὸ πρώτης τὸ αὐτό. Δόξα, ἦχος πλ. δ΄. Σοφίας ἐραστὴς γενόμενος ὅσιε. καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ΄. Συγκαταβαίνων ὁ σωτήρ. Εἴσοδος, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα

ὤφθη καὶ τῷ Ἀβραάμ. Τὸ δεύτερον παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα. Κς ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτῶν. Τὸ τρίτον. Σοφίας Σολομῶντος. Στόμα δικαίου, ἀποστάζει σοφίαν. Εἰς τὴν λιτὴν, στιχηρά, ἦχος γ'. Χριστὸν ἐνοικησάμενος. καὶ ἐκκενωθέν. καὶ, Τὴν ἱερατικὴν στολήν. Δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου. Καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'. Συγκαταβαίνων ὁ σωτήρ. Ἀπόστιχα στιχηρά, τοῦ ἁγίου, ἦχος α'. Ὢ θεία καὶ ἱερὰ τῆς Χριστοῦ. Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει. Πάντων τῶν ἁγίων ἀνεμάξω. Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει, ἦχος β'. Τῶν ὄντων ἐμμελετήσας. Δόξα, ἦχος πλ. β'. Τὴν χάριν τῶν θαυμάτων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. δ'. Συνεπτωχεύθη ὁ παμάγαθος θεός. Τροπάριον, ἦχος α'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου. Τροπάριον τῆς ἑορτῆς, ἦχος ὁ αὐτός. Μορφὴν ἀναλλοιώτως. Εἰς τὸν ὄρθρον. ἡ ἀκολουθία. μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, κάθισμα, ἦχος πλ. δ'. Πρὸς τὸν συνάναρχον λόγον. Ὡς βασίλειον κόσμον. Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός. Πρὸς τὸν τάφον σου σωτήρ. Βασίλειε σοφὲ, παρεστὼς τῇ τριάδι. Καὶ νῦν ὅμοιον. Ὁ τῶν ἁπάντων ποιητής. Καὶ μετὰ τὴν β' στιχολογίαν, κάθισμα, ἦχος πλ. δ'. Πρὸς τὸ τὴν σοφίαν τοῦ λόγου. Τῆς ἀρρήτου σοφίας θεοπτικῶς. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, ἦχος δ'. Ὁ ὑπάρχων ἄβυσσος φιλανθρωπίας. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, ἦχος πλ. δ'. Πρὸς τὴν σοφίαν τοῦ λόγου. Τῇ δυνάμει τῶν λόγων. Δόξα ὅμοιον. Ἡ τῶν λόγων σου χάρις τῶν θείων. Καὶ νῦν ὅμοιον. Ὁ τῶν ὅλων δεσπότης καὶ ποιητής. Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Εἶπεν ὁ κύριος ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας. ὁ ν'. Ἀναγινώσκομεν δὲ καὶ τὸν λόγον τὸν ἐπιτάφιον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, ἔμελλεν ἄρξα. εἰς δόσεις, γ'. Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ς'. Καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς η'. Ποίημα Στεφάνου, καὶ Ἰωάννου, ἦχος β'. Δεῦτε λαοί. Καταβασία, τῶν ἁγίων θεοφανείων. Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα. καὶ, Στείβει θαλάσσης κυματούμενον σάλον. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, κάθισμα, ἦχος. πρὸς, Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου. Ἐξανοίξας τὸ στόμα λόγῳ θεοῦ. Δόξα, ἦχος γ'. πρὸς θείας πίστεως. Πᾶσαν ἠρεύνησας. καὶ νῦν. πρὸς Ἡ παρθένος σήμερον. Ὁ τῶν ὅλων κύριος. Ἀπὸ ς' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον, ἦχος δ'. πρὸς Ἐπεφάνης σήμερον. Ὤφθης βάσις ἄσειστος. Εἰς τὴν ἐνάτην λέγομεν. τό. Μεγάλυνον ψυχή μου τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ σαρκὶ περιτμηθέντα. Καὶ τοῦ ἁγίου. Μεγάλυνον ψυχή μου τὸν ἱεράρχην Βασίλειον τὸν μέγαν. Ἐξαποστειλάριον, πρὸς, Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ. Φιλοσοφίας ἔρωτι. ὅμοιον δεσποτικόν. Τὴν σάρκα περιτέμνεται. Εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στίχ. δ', προσόμοια, ἦχος πλ. α'. πρὸς Χαίροις ἀσκητικῶν. Φέρει περιτομὴν ἐν σαρκί. Δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἐξεχύθη ἡ χάρις. καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'. Συγκαταβαίνων ὁ σωτήρ. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Ἐπιδίδοται δὲ καὶ ἅγιον ἔλαιον ἐκ τοῦ ἁγίου τοῖς ἀδελφοῖς, εἰ θέλει ὁ

προε-

προεαωὼς, ψαλλομένων συνήθως τὴν, καὶ μᾶλλον τῶν ἀπολυθέντων, γ΄, πρώτων.

Δεῖ εἰδέναι ὡς εἰ τύχῃ ἐν κυριακῇ ἡ
παροῦσα ἑορτή, γίνεται ἀγρυπνία.
καὶ προηγοῦνται τὰ ἀναστάσιμα, πάν
τα. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ἡ ἀγρυ=
πνία οὐ γίνεται. Εἰς τὴν λειτουρ=
γίαν τυπικὰ καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος, ᾠδή,
γ΄, καὶ ᾠδή, ς΄. Τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ
κοντάκιον. προκείμενον, ἦχος, α΄.
Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. στίχ.
Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.
Ὁ ἀπόστολος πρὸς κολασσαεῖς.
Ἀδελφοὶ βλέπετε μήτις ὑμᾶς
ἔσται ὁ συλαγωγῶν. ἀλληλούϊα,
ἦχος, πλ. δ΄. Ὁ ποιμαίνων τὸν ἰσραήλ. στίχ.
Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίμ. Εὐαγ
γέλιον κατὰ λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκεί=
νῳ, ἀπό. Κοινωνικόν, αἰνεῖτε τὸν κύριον.
Καὶ εἰς μνημόσυνον. καὶ ἡ λοιπὴ λει
τουργία τοῦ μεγάλου βασιλείου ἐ=
στιν, ὅτι. ἡ τοῦ μεγάλου βασιλείου
λειτουργία τελεῖται, διὰ τὴν ἱερὰν καὶ
θείαν μνήμην αὐτοῦ.

Σαββάτῳ πρὸ τῶν φώτων, ὁ ἀπόστο=
λος πρὸς τιμόθεον. Τέκνον τιμό
θεε. οἱ καλῶς διακονήσαντες. ζήτει
εἰς τὸ ὕψος, σαββάτῳ, λδ΄.
Εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον. Τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ, παραγίνεται ἰωάννης ὁ
βαπτιστής. ζήτει εἰς τὸ μηνολόγιον.
Προκείμενον, ἀλληλούϊα. Κοινω
νικόν, τῆς ἡμέρας.

Κυριακῇ πρὸ τῶν φώτων. Προκεί=
μενον, ἦχος, πλ. β΄. Ἀνάστα κύριε. στίχ.
Πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι. Ὁ ἀπόστο=
λος πρὸς τιμόθεον. Τέκνον τιμό
θεε, νῆφε ἐν πᾶσι. ἀλληλούϊα, ἦχος, α΄
Ὁ θεὸς ὁ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. στίχ. ἐπιφάναι

Τυπ.

τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. Εὐαγγέλιον
κατὰ μάρκον. Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου
ἰησοῦ χριστοῦ. Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν κύριον.

Εἰς τὰς, β΄. Προεόρτια τῶν φώτων.
Καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
σιλβέστρου, πάπα ῥώμης. Ἑσπέ=
ρας μετὰ τὴν ψαλμῳδίαν στιχολογίαν. Εἰς τὸ κύριε
ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορ=
τῆς, ἦχος, δ΄. πρὸς τὸ ὡς γενναῖον,
ἐν μάρτυσιν. Προεόρτια ᾄσματα.
Καὶ τοῦ ἁγίου, ἦχος, πλ. δ΄. Πρὸς τὸ ὢ
τοῦ παραδόξου θαύματος. Πάτερ
ἱεράρχα σίλβεστρε. Δόξα, καὶ νῦν,
ἦχος, πλ. β΄. Ἔρχεται πρὸς ἰορδά=
νην, χριστὸς ἡ ἀλήθεια. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ ἰδιόμελα,
ἦχος, α΄. Λαμπρὰ μὲν ἡ παρελθοῦ=
σα. στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου,
ἦχος, ε΄. Πάλιν ἰησοῦς ὁ ἐμὸς κα=
θαίρεται, ἦχος, γ΄. στίχ. Εἴδοσάν σε
ὕδατα ὁ θεός. Φαιδρὰ μὲν ἡ παρελ
θοῦσα. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, γ΄. Δεῦ
τε ἅπαντες πιστοί. στίχ. δὲ λέγομεν.
Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς
ἰορδάνου καὶ ἑρμονιεὶμ ἀπὸ ὄρους
μικροῦ. στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα. Λέ=
γονται καὶ καθ' ἑκάστην ἑσπέραν καὶ πρωΐ,
ἕως τῆς παραμονῆς τῶν φώτων.
Τροπάριον, ἦχος, δ΄. Ἑτοιμάζου ζαβουλών.
Καὶ τοῦ ἁγίου. Κανόνα πίστεως.

Ἐντεῦθεν ἀρχόμεθα τὸ τριώδιον ἐν
ταῖς ἀποδείπνοις. τούς τε εἱρμοὺς [illegible]
τὰ τροπάρια ποιοῦντες, ἢ καὶ [illegible]
λιν τοὺς εἱρμούς, ἦχος, β΄. Τῷ τὴν
ἄβατον κυμαινομένην θάλασσαν.
Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὴν πρώτην στιχο=
λογίαν. καὶ εἰς τὴν, β΄. τὰ καθίσμα=
τα. Ὁ προεόρτιος κανών, τοὺς εἱρ=
μοὺς ἐκ δευτέρου, τὰ δὲ τροπάρια
εἰς, ς΄, ἦχος, β΄. Καὶ ὁ κανὼν τοῦ
ἁγίου, ἦχος, πλ. δ΄. Ἀφέντες, [illegible]

κοντάκιον, ἦχος, δ'. Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον. Ἀρχόμεθα δὲ ἀναγινώσκειν τοὺς περὶ τῶν φώτων λόγους. εἰς τὴν ἑρμηνείαν τοῦ κατὰ ματθαῖον. ἤγουν ἀπὸ τοῦ δεκάτου λόγου, ἄχρι τοῦ ιγ'. Εἰς τοὺς αἴνους ἱστῶμεν στίχους δ'. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. β'. Πρὸς αἱ ἀγγελικαί. Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοια. Ἀπόστιχα στιχηρά, ἰδιόμελα, ἦχος, πλ. β'. στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου. στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. δ'. Ἰωάννη βαπτιστά.

Δεῖ εἰδέναι. ὅτι οὕτως γίνεται ἡ ἀκολουθία καθ' ἑκάστην, ἄχρι τῆς παραμονῆς τῶν φώτων. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ κανόνος. Ἡ ἀκολουθία ζήτει εἰς ἱεράρχας.

Εἰς τὰς, γ'. Προεόρτια τῶν φώτων. Καὶ τοῦ ἁγίου προφήτου μαλαχίου. Καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος γορδίου. Εἰς τὸ λυχνικὸν ἡ α' στιχολογία. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ προφήτου, γ', ἦχος, πλ. δ'. πρὸς. Κύριε εἰ καὶ κριτηρίῳ. Καὶ τοῦ μάρτυρος στιχηρά, ἦχος, πλ. δ'. πρὸς. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ ἐν τῷ ἁγίῳ. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προεόρτια, ἦχος, πλ. β'. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. α'. Ἐν ἰορδάνῃ ποταμῷ. Τροπάριον προεόρτιον. Καὶ τοῦ μάρτυρος. Ὁ μάρτυς σου κύριε. Ἐν δὲ τοῖς ἀποδείπνοις τὸ τριώδιον, ἦχος, β'. Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας. Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν τὰ καθίσματα, καὶ ἀναγνώσεις τὸ ἐγκώμιον τοῦ ἁγίου βασιλείου, εἰς γόρδιον τὸν μάρτυρα. Κανόνες τρεῖς. ὁ προεόρτιος, εἰς, ς', ἦχος, δ'. Καὶ τοῦ προφήτου, εἰς, δ', ἦχος, πλ. δ'. Καὶ τοῦ μάρτυρος, εἰς, δ', ἦχος, πλ. δ'. Ἀπὸ ϛ' ἐκ τῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. τὰ ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς αἴνους, ἱστῶμεν στίχους, δ', στιχηρά, ἦχος, πλ. β'. πρὸς τὸ αἱ ἀγγελικαί. Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον. Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ προεόρτια, ἦχος β'. Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον. Εἰς τὴν λειτουργίαν λέγε εἰ βούλει τὴν εἰς μάρτυρας.

Εἰς τὰς, δ'. Προεόρτια τῶν φώτων. Καὶ ἡ σύναξις τῶν ἁγίων ἑβδομήκοντα ἀποστόλων. Καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θεοκτίστου. τοῦ ἐν τῷ κουκουμῷ τῆς σικελίας. εἰς τὸ λυχνικόν. Ἡ ἀκολουθία προεόρτιος. καὶ τῶν ἀποστόλων, στιχηρά, ἦχος, δ'. Καὶ τοῦ ὁσίου, ἦχος, β'. Καὶ τοῦ μὲν ὁσίου ἡ ἀκολουθία, ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις. Δόξα καὶ νῦν, ἦχος, γ'. Φαιδρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα ἑορτή. Ἀπόστιχα, ἦχος, πλ. δ'. πρὸς, Οἱ μάρτυρές σου κύριε. Ὑπάρχων πῦρ τὸ ἄστικτον. Δόξα καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β'. Ἔρχεται πρὸς ἰορδάνην Χριστὸς ἡ ἀλήθεια. τροπάριον, ἦχος, γ'. Ἀπόστολοι ἅγιοι. καὶ προεόρτιον. Ἑτοιμάζου ζαβουλών. Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ὁ κανών, ἦχος, πλ. β'. Τμηθεῖσα τμᾶται πόντος ἐρυθρός. Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὰς στιχολογίας καθίσματα. οἱ κανόνες. Ὁ προεόρτιος, εἰς, ς'. Τῶν ἀποστόλων, εἰς, δ'. ἦχος, δ'. Καὶ τοῦ ὁσίου, ἦχος, β'. Ἀπὸ ϛ' ἐκ τῆς κοντάκιον τῶν ἀποστόλων, ἦχος, β'. ἀκμῷ ζητῶν. Χριστοῦ μαθητῶν. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρά, ἦχος, πλ. β'. Αἱ ἀγγελικαί. Ἡ περὶ φωνή, τοῦ βοῶντος. Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον. Ἀπόστιχα προεόρτια, ἦχος, β'. Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ κανόνος, καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς

Εἰς τὰς ε΄. Προεόρτια τῶν φώτων. Καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων, Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ. Καὶ τῆς ὁσίας μρς ἡμῶν Συγκλητικῆς. Ἡ ἀκολουθία προεόρτιος. Καὶ τῶν μαρτύρων, ἦχος δ΄. Καὶ τῆς ὁσίας, ἦχος α΄. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β΄. Εἰς τὸν στίχ., ἦχος πλ. β΄. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β΄. Ἀγαλλιάσθω ἡ ἔρημος. Προς. ἦχος δ΄. Ἀπερρέφθη ποτέ. Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ὁ κανών, ἦχος πλ. β΄. Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα. Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἀνάγνωσις τοῦ προτρεπτικοῦ λόγου τοῦ ἁγίου Βασιλείου εἰς τὸ Βάπτισμα. Ὑμῶν σοφὸς Σολομῶν. Καὶ μετὰ τὴν α΄ στιχολ. τὰ καθίσματα. Οἱ κανόνες τρεῖς, ὁ προεόρτιος, εἰς ϛ΄. Τῆς ὁσίας καὶ τῶν μαρτύρων, εἰς η΄. Κανὼν προεόρτιος, ἦχος α΄. Κανὼν τῶν μαρτύρων, ἦχος βαρύς. Ὁ κανὼν τῆς ὁσίας, ἦχος β΄. Τὸ κοντάκιον προεόρτιον, ἦχος δ΄. Εἰς τοὺς αἴνους στίχ. δ΄, ἦχος πλ. β΄. Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον. Εἰς τὸν στίχον στίχ., ἦχος β΄. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ΄. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου. καὶ ἡ α΄ ὥρα. Ἐν ᾗ ψάλλομεν ἐκ τῶν ιβ΄ τροπαρίων τῶν φώτων, γ΄. Ὡς ἐδηλώθη ἐν τῇ τῶν Χριστοῦ γεννῶν παραμονῇ. Στίχ. δὲ λέγομεν τοὺς παρόντας. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου. Στίχ. β΄. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός. Μετὰ τὸ Πάτερ ἡμῶν κοντάκιον, ἦχος δ΄. Προς. Ἐπεφάνης σήμερον. Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον.

Τὸ αὐτὸ καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ὥραις. Τὸ Κύριε ἐλέησον, μ΄.

Καὶ εὐχή, καὶ ἀπόλυσις.

Τύπ.

Εἴδησις τῶν ὡρῶν τῆς παραμονῆς, τῶν ἁγίων θεοφανείων.

Κεφάλαιον, η΄.

Ἐπειδὴ δὲ ὥραν ἕκτην σημαίνει. Καὶ συναχθέντων ἡμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ψάλλομεν τὰς ὥρας, ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, εἰ ἔστι νηστεία. εἰ δ᾽ οὐκ ἔστι, σημαίνει περὶ ὥραν πρώτην τῆς ἡμέρας. Καὶ εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ἀρχόμεθα τὸν τρισάγιον. Εἶτα τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ τρίτου. Καὶ στιχολογοῦμεν καὶ τοὺς τρεῖς ψαλμούς. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε. Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με. Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, τρεῖς. Εἶτα τὸ τροπάριον, ἦχος δ΄. Ἀπερρέφθη ποτέ. Καὶ νῦν. Τί σε καλέσωμεν. Εἶτα τὸ ἰδιόμελον, ἦχος πλ. δ΄. Σήμερον τῶν ὑδάτων. Πάλιν τὸ αὐτό, ἀνὰ στίχ. στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου, ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ. καὶ στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν. Δόξα ἦχος πλ. δ΄. Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος. καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα προφητείας Ἡσαΐου, τὸ ἀνάγνωσμα. Τάδε λέγει Κύριος. Εὐφράνθητι ἔρημος. Καὶ εὐθὺς ὁ ἀπόστολος. Πράξεων τῶν ἀποστόλων. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. ὡς ἐπλήρου Ἰωάννης. Τὰ διαβήματά μου. Τὸ τρισάγιον. Τὸ Παναγία τριάς. Τὸ Πάτερ ἡμῶν. Καὶ τὸ κοντάκιον, ἦχος δ΄. Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμε... Τὸ Κύριε ἐλέησον. μ΄. καὶ ἡ εὐχή. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον. τρεῖς. Δόξα...

νῦν. Τὴν τιμιωτέ. Ἐν ὀνόματι κῦ εὐλόγησον πάτερ. Καὶ μετὰ τὸ ὁ θς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν. καὶ πάλιν ὥρα τρίτη. Τὸ τρισάγιον. Τὸ παναγία τριάς. Τὸ πάτερ ἡμῶν. Τὸ κε ἐλέησον, ιβ΄. Τὸ δεῦτε προσκυνήσωμεν. τρίς. καὶ τοὺς ψαλμούς. Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὶ θεοῦ. Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ. Ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα. Δόξα. Ἀπερρέφθη ποτέ. καὶ νῦν. Σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. Καὶ τὰ τροπάρια, ἦχος, πλ. Τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ, ἦχος, β΄. στί. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου. στί. Εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφο. Δόξα, ἦχος, πλ. Ἐρχόμενον μετὰ σαρκός. καὶ νῦν τὸ αὐτό. Καὶ προφητείας ἡσαΐου. Τάδε λέγει κς, λούσασθε καὶ καθαροί. Καὶ ὁ ἀπόστολος. Πράξεων τῶν ἀποστόλων. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἐν τῷ τὸν ἀπολλῶ εἶναι. καὶ τὰ ἑξῆς. Κς ὁ θς εὐλογητός. Τὸ τρισάγιον. Τὸ παναγία τριάς. Τὸ πάτερ ἡμῶν. Εἶτα τὸ κοντάκιον. Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον. Τὸ κε ἐλέησον, μ΄. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Τὸ κε ἐλέησον, τρίς. Δόξα, καὶ νῦν, Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι κῦ εὐλόγησον πάτερ. Καὶ ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. Δέσποτα θεὲ πάτερ. ἕως τέλους. Ἐπισυνάπτομεν δὲ καὶ τὴν ἕκτην ὥραν. Λέγοντες εὐθύς. Δεῦτε προσκυνήσωμεν. τρεῖς. καὶ τοὺς ψαλμούς. Ἵνα τί ὁ θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος. Φωνῇ μου πρὸς κν. Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ. Δόξα, ἀπερρέφθη ποτέ. καὶ νῦν. Ὅτι οὐκ ἔχομεν. Καὶ τὰ τροπάρια, ἦχος, πλ. Τάδε λέγει κς πρὸς ἰωάννην. στί. ἦχος, πλ. β. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου. Σήμερον ἡ ψαλμικὴ προφητεία, στί, Εἴδοσάν σε ὕδατα. τὸ αὐτό. Δόξα ἦχος, πλ. Τί ἀναχαιτίζῃ σου τὰ ὕδατα ὦ ἰορδάνη. καὶ νῦν τὸ αὐτό. Καὶ προφητείας ἡσαΐου. Τάδε λέγει κς. ἀντλήσατε ὕδωρ. Ὁ ἀπόστολος πρὸς ἑβραίους. Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς χν ἐβαπτίσθημεν. καὶ τὰ ἑξῆς. Τὰ χυ προκαταλαβέτωσαν. Εἶτα τὸ τρισάγιον. Τὸ παναγία τριάς. Τὸ πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον. Τὸ κε ἐλέησον, μ΄. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Τὸ κε ἐλέησον, τρίς. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι κῦ εὐλόγησον. Ὁ θς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. καὶ ἡ εὐχή. Θεὲ καὶ κε τῶν δυνάμεων. Καὶ μετὰ τὸ τέλος ἐπισυνάπτομεν καὶ τὴν ἐνάτην ὥραν. Ἤτοι τὸ τρισάγιον. Τὸ παναγία τριάς. Τὸ πάτερ ἡμῶν. Τὸ κε ἐλέησον, ιβ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν. ἐκ τρίτου καὶ τοὺς ψαλμούς. Ὁ κς ἐβασίλευσεν. Ἐν ἐξόδῳ ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου, Κλῖνον κε τὸ οὖς σου. δόξα. Ἀπερρέφθη ποτέ. καὶ νῦν. Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ παρθένου. καὶ τὰ τροπ., ἦχος, βαρύς. Θάμβος ἦν κατιδεῖν τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς ποιητήν, ἦχος, β΄, Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου. Ὅτε πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον. στίχος. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός. πάλιν τὸ αὐτό. Δόξα, ἦχος, πλ. Τὴν χεῖρά σου τὴν ἁψαμένην. καὶ νῦν τὸ αὐτό. Προφητείας ἡσαΐου. Τάδε λέγει κς. καιρῷ δεκτῷ. Καὶ ὁ ἀπόστολος. πρὸς τίτον. Τέκνον τίτε. ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θεοῦ. Μὴ παραδῷς ἡμᾶς. Τὸ τρισάγιον. Τὸ παναγία τριάς. Τὸ πάτερ ἡμῶν.

ἡμῶν. καὶ τὸ κοντάκιον. Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου. Τὸ κύριε ἐλέησον, μ΄. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Τὸ κύριε ἐλέησον, τρίς. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι κυρίου. καὶ ἡ εὐχή. Δέσποτα κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν. ὁ μακροθυμήσας. Εἶτα ψάλλομεν τὰ τυπικά, χῦμα. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. καὶ πάντα τὰ ἐντός μου. Δόξα τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. καὶ νῦν. Ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, μνήσθητι ἡμῶν. Μακάριοι οἱ πτωχοί. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες. Μακάριοι οἱ πραεῖς. Μακάριοι οἱ πεινῶντες. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες. Μακάριοι οἱ καθαροί. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι. Μακάριοί ἐστε. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε. Δόξα καὶ νῦν. Μνήσθητι ἡμῶν κύριε. Μνήσθητι ἡμῶν δέσποτα. Μνήσθητι ἡμῶν ἅγιε. Ὁ χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει. στίχος. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν. Ὁ χορὸς ὁ ἐπουράνιος. Δόξα. Χορὸς ἁγίων ἀγγέλων. καὶ νῦν. Πιστεύω εἰς ἕνα θεόν. Ἄνες ἄφες, συγχώρησον ὁ θεός. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία. τὸ κοντάκιον. Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον. Ἐκτενή, καὶ ἀπόλυσις. Καὶ ἀπολυθέντων, ἡσυχάζομεν μικρὸν ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν.

Δεῖ γινώσκειν. ὅτι ἐὰν τύχῃ ἐν σαββάτῳ, ἢ ἐν κυριακῇ, ἡ παραμονὴ τῶν ἁγίων θεοφανείων, ποιοῦμεν τὴν ἀκολουθίαν τῶν ὡρῶν, τῇ παρασκευῇ, γινομένης ἐμμάτης.

Εἰς τὰς, ς΄. τὰ ἅγια θεοφάνεια τοῦ κυρίου

Τυπ.

ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Περὶ ὥραν, ι΄. τῆς ἡμέρας σημαίνει τὸ μέγα. Καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Καὶ εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ λυχνικοῦ, ψάλλοντες τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν. Καὶ εἰ μέν ἐστι σάββατον, στιχολογοῦμεν τὸ, α΄, κάθισμα, τὸ μακάριος ἀνήρ. Εἰ δ' οὐκ ἔστι, τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἦχος, β΄. Ἱστῶμεν δὲ στίχους, η΄. Καὶ ἀπέρχεται ὁ ἱερεὺς ποιῆσαι τὴν προσκομιδήν. Οἱ δὲ χοροὶ ψάλλουσι τὰ στιχηρὰ, δευτεροῦντες αὐτά, ἦχος, β΄. Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν. Τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν. Τὰ ἰορδάνια ῥεῖθρα. Ὥσαι βουλόμενος. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, β΄. Ἐπικλίνας κάραν. Εἴσοδος, τὸ φῶς ἱλαρόν. Εἶτα τὰ ἀναγνώσματα. Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεός. Τῆς ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. Εἶπε κύριος πρὸς Μωσῆν. τί βοᾷς πρός με. Τῆς ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. Ἐξῆρε Μωσῆς τοὺς υἱούς. Τροπάριον, ἦχος, πλ. α΄. Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ. στίχος. Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι. Ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, φιλάνθρωπε δόξα σοι. στίχος. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου. Ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει. στίχος. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεός. Ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει. Δόξα, καὶ νῦν. Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ. Καὶ τὰ λοιπὰ ἀναγνώσματα. Ἰησοῦ τοῦ ναυῆ τὸ ἀνάγνωσμα. Εἶπε κύριος πρὸς Ἰησοῦν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. Βασιλειῶν τετάρτης. τὸ ἀνάγνωσμα. Εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσαιέ, κάθου. Βασιλειῶν τετάρτης, τὸ ἀνάγνω

Π ροενεγκὼν ρεεμὰν ἀρχῶν. τέλος, ἦχος
πλ. β. Α μαρτωλοῖς καὶ τελώναις.
στιχ. Κύριε ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν.
Ἡ οὐ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι,
στιχ. Ἐ πῆραν οἱ ποταμοὶ κύριε, ἐπῆραν
οἱ πο. Π οὐ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμ-
ψαι. Θ αυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς
θαλάσσης. Π οὐ γὰρ εἶχε τὸ φῶς
σου λάμψαι. δόξα, καὶ νῦν. Α μαρ-
τωλοῖς καὶ τελώναις. Κ αὶ τὰ λοι-
πὰ ἀναγνώσματα. Π ροφητείας
ἡσαΐου, τό. Τ άδε λέγει κύριος, λούσα-
σθε καὶ καθαροί. Τ γενέσεως τὸ ἀνάγ.
Α ναβλέψας ἰακώβ. Τ ῆς ἐξόδου
τὸ ἀνάγ. Κ ατέβη ἡ θυγάτηρ φαραώ.
Κ ριτῶν τὸ ἀνάγ. Ε ἶπε γεδεὼν πρὸς
τὸν θεόν. Β ασιλειῶν τετάρτης τὸ
ἀνάγ. Τ άδε λέγει κύριος. δεκτῷ και-
ρῷ. Ε ἶτα συναπτή, μικρὰ παρὰ τοῦ
ἱερέως. Κ αὶ ψάλλομεν τὸν τρισά-
γιον ὕμνον. καὶ ὁ ἀπόστολος. προ-
κείμενον, ἦχος, γ΄. Κ ύριος φωτισμός
μου καὶ σωτήρ μου. στιχ. Κ ύριος ὑπερα-
σπιστὴς τῆς ζωῆς μου. Π ρὸς κορινθίους ἐπιστολῆς. Α δελφοί, ἐλεύ-
θερος ὢν ἐκ πάντων. Α λληλούϊα,
στιχ. Ἐ ξηρεύξατο ἡ καρδία μου. στιχ.
Ω ραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱούς.
Ε ὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν. Ε ν ἔτει
πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας. Κ αὶ
καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγά-
λου βασιλείου. Κ οινωνικόν. Α ἰνεῖ-
τε τὸν κύριον, ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Ε ἴδησις τοῦ ἁγιασμοῦ τῇ παρα-
μονῇ τῶν φώτων.
Κεφάλ. ιθ΄.

Μ ετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν,
ἐξερχόμεθα πάντες ἐν τῇ κολυμ-
βήθρα, προπορευομένου τοῦ ἱερέως,
μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιατοῦ.
Η μεῖς δὲ ψάλλομεν τὰ παρόντα,
ἰδιόμελα, ἦχος, πλ. Φ ωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν
ὑδάτων, βοᾷ λέγουσα. C ήμερον τῶν
ὑδάτων. Ω ς ἄνθρωπος ἐν ποτα-
μῷ. Δ όξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. Π ρὸς
τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρή-
μῳ. Κ αὶ τὰ ἀναγνώσματα. Π ρο-
φητείας ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. Τ ά-
δε λέγει κύριος, εὐφράνθητι ἔρημος.
Π ροφητείας ἡσαΐου. Τ άδε λέγει
κύριος. οἱ διψῶντες, πορεύεσθε. Π ροφη-
τείας ἡσαΐου τὸ ἀνάγ. Τ άδε λέγει
κύριος, ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύ-
νης. Κ αὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον. Κ ύριος
φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου. στιχ.
Κ ύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. Ὁ
ἀπόστολος, πρὸς κορινθίους. Α δελ-
φοί οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. ὅτι οἱ
πατέρες. ἀλληλούϊα, ἦχος, δ΄.
Φ ωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Ε ὐαγγέ-
λιον κατὰ μάρκον. Τ ῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ. ἦλθεν ὁ ἰησοῦς ἀπὸ ναζαρὲτ τῆς
γαλιλαίας. Κ αὶ λεγομένου, δίδον-
ται κηρία τοῖς ἀδελφοῖς, ὁ δὲ ἱερεὺς
λέγει τό. Ἐ ν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶ-
μεν, καὶ τὰ ἑξῆς. Κ αὶ μετὰ τὴν συμ-
πλήρωσιν τούτων, λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν
εὐχὴν μυστικῶς. Τ οῦ κυρίου δεηθῶ-
μεν. Κ ύριε ἰησοῦ χριστὲ ὁ μονογενὴς
υἱός. Κ αὶ μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς
εὐχῆς, λέγει ὁ ἱερεὺς μεγαλοφώνως,
Μ έγας εἶ κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα
σου. Κ αὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν
τῆς εὐχῆς. ὁ ἱερεὺς λέγει. Εἰρήνη
πᾶσι. Τ ὰς κεφαλὰς ἡμῶν. Κ αὶ
ἡ εὐχὴ μυστικῶς. Κ λῖνον κύριε τὸ οὖς

σου, καὶ ἐκφώνησις. Εὐ γὰρ εἰ ὁ ἁ-
γιασμὸς ἡμῶν. Καὶ εὐθὺς εὐλο-
γῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς μετὰ τοῦ
τιμίου σταυροῦ, ὄρθιον αὐτὸν κατάγων
ἐν τῷ ὕδατι, καὶ ἐπᾴδομεν τὸ τροπάριον εἰς ἦχον
α΄. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου
κύριε, ἐκ γ΄, Καὶ πάντων ἁγιαζομένων
ἐκ τῶν ὑδάτων ῥαντίσεως, ψάλλε-
ται τὸ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου
κύριε. Καὶ εἰσελθόντες ἐν τῷ ναῷ, δο-
ξάζομεν, καὶ ψάλλομεν τὸ στιχηρὸν τοῦτο.
ἦχος, β΄. Αἱ μυμφήσασαι οἱ πιστοί.
Εἶτα ὁ ψαλμός. Εὐλογήσω τὸν κύριον.
Καὶ δίδοται τὸ κατακλαστόν. Καὶ
γίνεται τελεία ἀπόλυσις. Εἶθ' οὕ-
τως ψάλλομεν τὸ κοντάκιον τῆς ἑορ-
τῆς. Ἐπεφάνης σήμερον. Καὶ
πολυχρονίζομεν συνήθως τὸν προε-
στῶτα. Καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τρά-
πεζαν. τυρὸν δὲ, ἢ ἰχθύας, οὐκ ἐσθίο-
μεν. εἰ μὴ ψωμὸν μετὰ μέλιτος εἰ
ἔστι. πίνομεν δὲ καὶ οἶνον, εὐχαρι-
στοῦντες Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν. Καὶ οὕ-
τως γίνεται ἡ ἀκολουθία, νηστείας οὔ-
σης ἐν τῇ παραμονῇ.

Εἰ δὲ οὐκ ἔστι νηστεία. Πρωῒ μὲν λει-
τουργοῦμεν ὡς καθ' ἑκάστην. Καὶ δια-
κλυόμεθα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Ἑσπέ-
ρας δὲ γίνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ἑσπε-
ρινοῦ. καθὼς προεγράφη, μέχρι τοῦ
εὐαγγελίου. Τὸ εἰσάγιον δὲ οὐ λέγε-
ται, διὰ τὸ μὴ τελεῖσθαι λειτουργίαν.
Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν προ-
φητειῶν. Τὸ προκείμενον τοῦ ἀπο-
στόλου, καὶ ὁ ἀπόστολος. Τὸ εὐαγγέ-
λιον, καὶ ἐκτενής. Ἐξελθόντων δὲ
ἡμῶν ἐν τῷ νάρθηκι, γίνεται ὁ ἁγια-
σμὸς ἀπαραλλάκτως ὡς προδεδή-
λωται. Εἶτα εἰσερχόμενοι ἐν τῷ
ναῷ. Ψάλλομεν τὸ προγραφὲν

στιχηρόν. Αἱ μυμφήσασαι οἱ πιστοί. Καὶ
γίνεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ἐκτενὴς, καὶ ἀπό-
λυσις. Τὸ δὲ εὐλογήσω τὸν κύριον, οὐ
λέγομεν, διὰ τὸ προλεχθῆναι ἐν τῇ
λειτουργίᾳ. Ἀλλὰ ψάλλομεν τὸ
κοντάκιον, συνήθως. Πολυχρονί-
ζοντες καὶ τὸν προεστῶτα. Καὶ εἰσελ-
θόντες εἰς τὴν τράπεζαν, τυρὸν, ἢ ὠὸν,
οὐκ ἐσθίοντες. εἰ μὴ ἔλαιον καὶ οἶνον.
καὶ εἰ δόξῃ τῷ προεστῶτι, μεταλαμ-
βάνομεν καὶ ἰχθύος. δοξάζοντες
τὸν θεόν.

Περὶ δὲ ὥραν, β΄. Τῆς νυκτὸς, κρούει
τὰς βάρεας καὶ τὸ σιδηροῦν, καὶ τὸ
μέγα. Καὶ συναχθέντων ἡμῶν ἐν
τῇ ἐκκλησίᾳ ἀρχόμεθα τῶν ἀποδεί-
πνων. Μετὰ δὲ, τὸ, δόξα ἐν ὑψίστοις,
ποιοῦμεν τὰς συνήθεις λιτὰς, ψάλ-
λοντες στιχηρὰ, ἰδιόμελα, ἦχος, δ΄. Δόξα, ἦχος
πλάγιος δ΄. Κύριε πληρῶσαι βουλόμενος.
καὶ νῦν, ἦχος, πλάγιος δ΄. Σήμερον ἡ κτί-
σις φωτίζεται. Εἶτα εἰσερχόμενοι
εἰς τὸν ναὸν, ψάλλομεν στιχηρὰ, ἰδιόμελα, τοῦ
αὐτοῦ στίχου, ἦχος, β΄. Ἐν Ἰορδάνῃ
ποταμῷ, ἦχος, β΄. στίχος. Ἡ θάλασσα
εἶδε καὶ ἔφυγε. Εἴδοσάν σε ὕδατα
ὁ θεός, ἦχος, β΄. στίχος. Τί σοι ἐστὶ θά-
λασσα ὅτι ἔφυγες. Σήμερον ὁ οὐ-
ρανοῦ καὶ γῆς ποιητής. Δόξα, καὶ
νῦν, ἦχος, πλάγιος β΄. Τὸν ἐκ παρθένου ἥ-
λιον. Τὸ ἀπολυτίκιον, ἦχος, α΄. Ἐν Ἰορ-
δάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε ἐκ τρίτου,
καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων. Καὶ γί-
νεται ἀνάγνωσις μακρὰ. καὶ ἐκ τῶν
πανηγυρικῶν λόγων τῆς ἑορτῆς.
Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, τὸν ἑξά-
ψαλμον. Τὸ θεὸς κύριος, τὸ τροπάριον, ἐν Ἰορ-
δάνῃ βαπτιζομένου σου. καὶ μετὰ
τὴν, α΄, στιχολογίαν, κάθισμα, ἦχος, γ΄. Πρὸς τὴν
ὡραιότητα. Ἐπιφανέντος σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν, κάθισμα, ἦχος δ΄. Πρὸς κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἰορδάνη ποταμέ. Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό. Μετὰ τὸν πολυέλεον, κάθισμα, ἦχος δ΄. Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Οἱ ἀναβαθμοί. τὸ, α΄. ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου. Προκείμενον, ἦχος δ΄. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε. στίχος. Τί σοί ἐστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες. Πᾶσα πνοή. Τὸ εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον. ὀν΄. καὶ [illegible], οἱ δύο. Τοῦ κυρ Κοσμᾶ, καὶ τοῦ κυρ Ἰωάννου. Τοὺς εἱρμοὺς ἀνὰ δύο, καὶ τὰ τροπάρια, εἰς δώδεκα. Καὶ πάλιν τοὺς εἱρμούς.

Τοῦ κυρ Κοσμᾶ, μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς η΄. Λέγονται δὲ οἱ εἱρμοὶ τῶν ἀμφοτέρων, ἀνὰ στίχων, ἦχος β΄. Βυθοῦ ἀνεκάλυψε. καὶ ὁ ἰαμβικός, ἦχος β΄. Στείβει θαλάσσης. Μετὰ τὴν τρίτην ᾠδὴν ὑπακοή, ἦχος πλ. Τῇ ἐπιφανείᾳ σου. Καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸν θεολόγον, τὸ. Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμός. Ἀφ᾽ ἕκτης τὸ κοντάκιον, ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον. Εἰς τὴν θ΄. Μεγάλυνον ψυχή μου τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, ὑπὸ Ἰωάννου, ἐλθόντα βαπτισθῆναι. Ἐξαποστειλάριον. πρὸς. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς. Ἐπεφάνη ὁ σωτὴρ ἐκ τρίτου. Εἰς τοὺς αἴνους, τὸ πᾶσα πνοή, ἦχος α΄. [illegible] φῶς ἐκ φωτός. καὶ ἱστῶμεν στίχους, δ΄. Δόξα, ἦχος πλ. β΄. Νάματα Ἰορδάνεια. καὶ νῦν, ἦχος β΄. Ἡ ἡμέρα ὁ Χριστὸς ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἶτα τοῦ ἱερέως τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐνδεδυμένου, καὶ ἐπιφερομένου τὸ τίμιον ξύλον ἀνὰ χεῖρας. Προπορευομένου τε τοῦ θυμιατοῦ καὶ τῶν λαμπάδων, ἐξερχόμεθα τοῦ ναοῦ, καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τῇ βρύσει ἢ ἐν τῇ πηγῇ τοῦ ὕδατος, ψάλλοντες τὰ τροπάρια, ἦχος πλ. δ΄. τό, Φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Καὶ ἐκτελεῖται καθεξῆς ἐκεῖσε ἡ τοῦ ἁγιασμοῦ ἀκολουθία. ἤγουν αἱ προφητεῖαι, καὶ ὁ ἀπόστολος, καὶ τὸ εὐαγγέλιον ὡς προείρηται. Καὶ μετὰ τὸ βαπτισθῆναι πάντας ἐκ τοῦ ἁγιασθέντος ὕδατος. ψάλλομεν τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον. Ὑποστρέφοντες δέ, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ ναῷ. Καὶ δοξάζοντες, ψάλλομεν τό, [illegible] τῆς, ἡ ᾠδ. [illegible] ἡ φαιδρόρωσις. Εἶτα γινομένης ἐκτενοῦς ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ἀσπαζόμεθα τὸ τίμιον ξύλον τοῦ σταυροῦ. Καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἀντίφωνα, ἦχος α΄. ἀντίφωνον, α΄. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου, σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ Ἰσρα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου, σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν. ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου, σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Τί σοί ἐστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες, καὶ σὺ Ἰορδάνη.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου, σῶτερ σῶσον ἡμᾶς. Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου.

Ἀντίφωνον, β΄. ἦχος β΄.

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθείς,

πτισθείς, ψάλλοντάς σοι·
Ὁ περικλείμενος οὐ ὁ αὐτὸς ἐμοί, καὶ ἐν·
Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ Βα-
πτισθείς, ψάλλοντάς σοι·
Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, καὶ κίν-
δυνοι·
Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ Βα-
πτισθείς, ψάλλοντάς σοι·
Ἐλεήμων ὁ κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν.
Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ, Βα-
πτισθείς. ψάλλοντάς σοι, ἀλληλούϊα.
Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ
λόγος τοῦ θεοῦ. Ἀντίφωνον, γ΄, ἦχος, β΄.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός.
Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε.
ἡ τῆς τριάδος.
Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραήλ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα.
Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε.
Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα.
Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε.
Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι.
Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε.
Εἰσοδικόν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμε-
νος ἐν ὀνόματι κυρίου.
Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε.
Δόξα, καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον. Ἐπε-
φάνης σήμερον. Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου.
Ὅσοι εἰς χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Προκεί-
μενον, ἦχος, δ΄. Εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. στίχος. Ἐξο-
μολογεῖσθε τῷ κυρίῳ. ὅτι ἀγαθός.
Ὁ ἀπόστολος. πρὸς Τίτον ἐπιστολῆς.
Τέκνον Τίτε. ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θεοῦ,
ἀλληλούϊα. Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὶ
θεοῦ. στίχος. φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.
Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ παραγίνεται ὁ Ἰωάννης
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας. Κοινωνικόν.
Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θεοῦ. ἡ σωτή-
ριος πᾶσιν ἀνθρώποις. ἀλληλούϊα.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς θείας λειτουργίας.
Εἰς τὰς, ζ΄, ἡ σύναξις τοῦ τιμίου ἐνδό-
ξου προφήτου προδρόμου καὶ Βα-
πτιστοῦ Ἰωάννου. Ἑσπέρας εἰς τὸ λυ-
χνικόν. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν
στίχους, ς΄, Καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς
γ΄, ἦχος, β΄. Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν.
Τὰ ἰορδάνεια ῥεῖθρα. Τοῦ λυτρω-
τοῦ ἡμῶν. ἕτερα τοῦ προδρόμου, ἦχος
α΄. Προς. παμεύφημοι μάρτυρες
ὑμᾶς. Παμεύφημε πρόδρομε χριστοῦ.
Δόξα, ἦχος, πλ. β΄. Ἐνσαρκε λύχνε.
καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Θεὸς λόγος ἐπε-
φάνη. Εἴσοδος, προκείμενον, ἦχος,
βαρύς. Ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ,
καὶ ἐν τῇ γῇ. στίχος. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ
ἐξ Αἰγύπτου. στίχος, Ἡ θάλασσα εἶδε
καὶ ἔφυγε. στίχος. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα
ὅτι ἔφυγες. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσό-
μοια, ἦχος, δ΄. Ἔδωκας σημείω-
σιν. στίχος, Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυ-
γε. στίχος. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔ-
φυγες. Δόξα, ἦχος, δ΄. Ὡς τῆς
γῆς ἐραστής. καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Δεῦ-
τε μιμησώμεθα. τὰς φρονίμους.
Εἰς τὴν ἀπόλυσιν. τροπάριον, τῆς ἑορτῆς.
Ἐν Ἰορδάνῃ, βαπτιζομένου σου. καὶ
τοῦ προδρόμου, ἦχος, β΄. Μνήμη δι-
καίου μετ᾽ ἐγκωμίων. Δόξα, καὶ νῦν,
τῆς ἑορτῆς. Εἰς ὄρθρον, μετὰ τὰς
συνήθεις στιχολογίας, τὰ καθίσματα. καὶ ἀνά-
γνωσις εἰς τὸν θεολόγον. τό, Χθὲς
τῇ λαμπρᾷ τῶν φώτων. Οἱ κανό-
νες, τῆς ἑορτῆς. ὁ πρῶτος, μετὰ τῶν
εἱρμῶν, εἰς ς΄. καὶ ὁ ἰαμβικός, εἰς δ΄.
καὶ τοῦ προδρόμου, εἰς, δ΄. Ἀπὸ
ς΄. ᾠδῆς. κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ οἶκος.
Ἀφ᾽ ἕκτης κοντάκιον, ἦχος, πλ. β΄.
Τὴν σωματικήν σου παρουσίαν.
Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ

τοῦ προδρόμου. Εἰς τοὺς αἴνους.
Πᾶσα πνοή, ἦχος α΄. ἱστῶμεν, στίχοι, ς΄. στιχηρὰ
τὰ ν, τῆς ἑορτῆς. τὸ, Φῶς ἐκ φωτὸς.
καὶ τὰ λοιπά. δευτεροῦμεν τοὺς τὸ, α΄.
Δόξα, ἦχος, πλ. β΄. Ἄγγελος ἐκ στείρω
ντικῶν ὠδίνων. καὶ νῦν, ἦχος, β΄. Ἐν
Ἰορδάνῃ. Δοξολο-
γία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν
λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος
τοῦ ἁγίου. ᾠδὴ, γ΄, καὶ ᾠδὴ, ς΄. Προκεί-
μενον, ἦχος, βαρύς. Εὐφρανθήσεται
δίκαιος. στίχος. Εἰσάκουσον ὁ θεός.
Ὁ ἀπόστολος. πράξεων τῶν ἀποστό-
λων. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις.
Ἐγένετο ἐν τῷ τὸν ἀπολλῶ. ζήτει
τῇ παρασκευῇ, τῆς, ς΄. ἑβδομάδος
τοῦ πάσχα. Ἀλληλούϊα. Φῶς
ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ. Εὐαγγέλιον
κατὰ ἰωάννην. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.
Βλέπει ὁ ἰωάννης τὸν ἰησοῦν ἐρχό-
μενον. Κοινωνικόν. Ἐπεφάνη ἡ χά-
ρις τοῦ θεοῦ. Καὶ εἰς μνημόσυνον:~
Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν κυριακῇ ἡ παροῦσα ἑορ
τή. ψάλλεται καὶ ἡ ἀναστάσιμος
ἀκολουθία. ἥτις καὶ προηγεῖται.
Ὡσαύτως καὶ εὐαγγέλιον ἑωθινόν.
Εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν, τὰ ἀμφό-
τερα:~
Σάββατον, μετὰ τὰ φῶτα. ὁ ἀπόστο
λος. Πρὸς ἐφεσίους: Ἀδελ-
φοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ. ζήτει
κυριακῇ, κζ΄. Εὐαγγέλιον κατὰ
ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.
Ἀνήχθη ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν ἔρημον:~
Κυριακῇ μετὰ τὰ φῶτα. Προκείμε
νον, ἦχος, α΄. Γένοιτο κύριε τὸ ἔλεός σου
ἐφ᾽ ἡμᾶς. στίχος. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.
Ὁ ἀπόστολος πρὸς τιμόθεον, β΄.
Τέκνον τιμόθεε, ἀναμιμνήσκω σε
ἀναζωπυρεῖν. ζήτει τῷ αὐτῷ μηνί,

κβ΄. ἀπὸ τοῦ μέσου. Ἀλληλούϊα,
ἦχος, πλ. α΄. Τὰ ἐλέη σου κύριε εἰς τὸν αἰῶ
να. στίχος. Ὅτι εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ. Εὐαγγέλιον κατὰ ματ
θαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἀκού-
σας ὁ ἰησοῦς, ὅτι ἰωάννης παρεδόθη.
Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς. Καὶ αἰνεῖτε
τὸν κύριον, ἐκ τῶν οὐρανῶν:~
Περὶ δὲ τοῦ ποῖον χρὴ εὐαγγέλιον ἀναγι
νώσκειν τῇ ἐπιούσῃ κυριακῇ. δεῖ ἐξα
κριβοῦν πότε ἐστὶ ἡ ἀπόκρεως. ἤγουν
εἰς τὰς πόσας τοῦ μηνός. καὶ κεῖθεν ἀνα
ποδίζειν κατὰ κυριακήν. ἤγουν κυρια
κῇ τῆς ἀποκρέου. κυριακῇ τοῦ ἀσώ-
του. κυριακῇ τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φα
ρισαίου. κυριακῇ τοῦ ζακχαίου. καὶ
τὰς ἄλλας, ὅσαι εἰσίν, ἀναμεταξὺ
μέχρι τῆς ἐνισταμένης κυριακῆς. καὶ
ταύτης ἀναγινώσκειν τὸ εὐαγγέλιον.
ὁμοίως, καὶ τὸν ἀπόστολον:~
Εἰς τάς, η΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν,
γεωργίου τοῦ χοζεβίτου. Καὶ τῆς ὁ-
σίας μητρὸς ἡμῶν δομνίκας. Καὶ αἰ-
μιλιανοῦ τοῦ ὁμολογητοῦ. Εἰς τὸ
κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ὁσίου
ἦχος, δ΄. Καὶ τῆς ἁγίας, ἦχος, δ΄.
Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, α΄. Ὁ περιβάλλων
τὸν οὐρανόν. Ἀπόστιχα. ἦχος, πλ. β΄.
Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β΄. Ἐν ἰορ
δάνῃ ποταμῷ. Τροπάριον τῆς ἑορ
τῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον. ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ
τὰ καθίσματα. Οἱ κανόνες, τῆς ἑορ
τῆς, καὶ τοῦ ἁγίου, ἦχος, δ΄. Καὶ ὁ
κανὼν τῆς ὁσίας, ἦχος, β΄. Ἀφ᾽ ἕκ-
της τὸ κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς. Ἐξα
ποστειλάριον, τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστιχον
στιχηρόν, ἦχος, β΄. Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον.
Εἰς τὴν λειτουργίαν, ζήτει εἰς ὁσίους:~
Εἰς τάς, θ΄. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος πο-
λυεύκτου. Εἰς τὸ λυχνικὸν στιχηρὰ προ-
σόμοια

σόμοια τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου, ἦχος α΄. Δόξα, ἦχος α΄. Τὰ τῶν ἀγγέλων στρατεύματα. καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἦχος, β΄. Σήμερον ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς. Ἀπόστιχα, στιχηρά, ἦχος, β΄. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Τροπάριον, ἦχος δ΄. Ὁ μάρτυς σου κύριε. καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ τὰ καθίσματα. Καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου, ἐκ βιβλίου δύο. Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου. ἐν οἷς ἱστῶμεν στίχους, σὺν τῷ εἱρμῷ, ιβ΄. τροπάριον ἐν βουλῇ. Ὁ μάρτυς σου κύριε. καὶ τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστιχα, ἦχος, πλ. β. Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον. Ἀρυσθὴ ζωτική. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τῶν κανόνων. Ἡ τὰ εἰς μάρτυρας.

Εἰς τὰς, ι΄. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης. Καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, μαρκιανοῦ, πρεσβυτέρου καὶ οἰκονόμου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Καὶ δομετιανοῦ ἐπισκόπου μελιτήνης. Ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ νύσσης, ἦχος, πλ. α. πρὸς, Ὅσιε πάτερ. Καὶ τοῦ ἁγίου δομετιανοῦ, ἦχος α΄. Δόξα, ἦχος, δ΄. Τὸν τῆς σοφίας λόγον σου. καὶ νῦν, ἦχος, δ΄. Ἔτρεμεν ἡ χεὶρ τοῦ βαπτιστοῦ. Ἀπόστιχα, ἦχος, β΄. Δόξα, ἦχος, δ΄. Πρίον ἐν θεῷ κατορθώσας. καὶ νῦν, ἦχος δ΄. Σὲ τὸν ἐν πνεύματι καὶ πυρί. τροπάριον, ἦχος, δ΄. Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον. ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ τὰ καθίσματα. Ἀναγινώσκομεν δὲ καὶ τὸ ἐγκώμιον τοῦ θεολόγου. τὸ εἰς τὸν γρηγόριον νύσσης. ἤγουν. τὸ, Φίλου πιστοῦ οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα. Τοῦ δὲ ὁσίου μαρκιανοῦ ὁ βίος, ἀναγινώσκεται ἐν τῇ τράπεζαν. Καὶ ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται, ἐν τοῖς ἀποδείπνοις. Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων δύο. Ὁ εἷς κανὼν τοῦ νύσσης, ἦχος, πλ. α. Καὶ τοῦ ἁγίου δομετιανοῦ, ἦχος α΄. Ἀπὸ τρίτης, ᾠδῆς τὰ καθίσματα. Ἀφ᾽ ἕκτης τὸ κοντάκιον, ἦχος, α΄. πρὸς, Χορὸς ἀγγελικός. Τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχον, ἦχος, β΄. Δόξα, ἦχος, α΄. Τῆς ὀρθῆς πίστεως γενναῖος ἀγωνιστής. καὶ νῦν ὁ αὐτός. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά. καὶ ἐκ τοῦ κανόνος, τοῦ ἁγίου γρηγορίου. Καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς τὰς, ια. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου. Εἰς τὸ λυχνικὸν στιχολογοῦμεν τὸ πρῶτον ἀντίφωνον. τὸ μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ς΄. καὶ δευτεροῦμεν αὐτά, ἦχος, πλ. α. πρὸς. ὅσιε πάτερ. Ὅσιε πάτερ, θεοφόρε θεοδόσιε. Δόξα, ἦχος, ς΄. Ὅσιε πάτερ, ὡς πόλιν ζῶντος θεοῦ. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Σοφίας σολομῶντος. Δικαίων ψυχαί, ἐν χειρὶ θεοῦ. Σοφίας σολομῶντος. Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι. Σοφίας σολομῶντος. Δίκαιος ἐὰν φθάσει τελευτῆσαι. Ἀπόστιχα, τῆς ἑορτῆς, ἦχος, δ΄. Δόξα, ἦχος, πλ. δ. Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη. καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Τὰ τῶν ἀγγέλων στρατεύματα. Ἀπολυτίκιον, ἦχος, πλ. δ. Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς. καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον αἱ συνήθεις στιχολογίαι. Καὶ ὁ πολυέλεος. Καὶ ἀνάγνωσις

... τοῦ βίου τοῦ ἁγίου, ... β΄. Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α΄, ... δ΄ ἤχου. Προκείμενον, ἦχος δ΄. Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος. Στίχ. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ κυρίῳ. Πᾶσα πνοή. καὶ τὸ εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ. Ζήτει τῇ ς΄. τῆς ϛ΄, ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ. Ὁ ν΄. ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β΄. Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς η΄. Καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς ς΄. Καταβασία. Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα. Ἀπὸ γ΄, ᾠδῆς, κάθισμα. Ἀφθέγκτης τὸ κοντάκιον, ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ. Πεφυτευμένος ἐν αὐλαῖς. Ἐξαποστειλάριον. Εἰς τοὺς αἴνους Πᾶσα πνοή ἱστῶμεν στίχ. δ΄, ..., ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν. Δόξα, ἦχος β΄. Τῶν ἀρετῶν ἡ κλίμαξ. καὶ νῦν ὁ αὐτός, ἦχος β΄. Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ κανόνος, ᾠδὴ γ΄, καὶ ς΄. Προκείμενον, ἦχος βαρύς. Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος. Στίχ. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ κυρίῳ. Ὁ ἀπόστολος πρὸς Κορινθίους, β΄. Ἀδελφοί, ὁ θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι. Ζήτει κυριακῇ, ιε΄. Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. β΄. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ κύριος, πάντα μοι παρεδόθη. Ζήτει τῇ ς΄, τῆς δ΄, ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον. καὶ τὰ λοιπά.

... , ιβ΄. Τῆς ἁγίας μάρτυρος ... Ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς καὶ τῆς ἁγίας. Εἰς τὸ λυχνικόν. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στίχ. τῆς ἑορτῆς, ἦχος ϛ΄. Καὶ τῆς ἁγίας, ἦχος β΄. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. α΄. Ὁρῶσά σε ἡ φύσις ἅπασα τῶν. Εἰς τὸν στίχ., ἦχος πλ. β΄. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β΄. Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί. Τροπάριον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν, κάθισμα, ἦχος ϛ΄. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Καὶ μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν, κάθισμα, ἦχος πλ. δ΄. Οἱ κανόνες, τῆς ἑορτῆς καὶ τῆς ἁγίας, ἦχος β΄. Ἀφθέγκτης τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπὸ στίχ., ἦχος πλ. δ΄. Δόξα, καὶ νῦν ὅμοιον. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία.

Ζήτει εἰς μάρτυρας.

Εἰς τὰς, ιγ΄. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ἑρμύλου καὶ Στρατονίκου. συμψάλλομεν δέ, καὶ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων ἀββάδων. διὰ τὸ εἰς τὴν, ιδ΄. ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων θεοφανίων, καὶ ψάλλεσθαι μόνην τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἑορτῆς. Ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικόν. ἡ α΄ στιχολογία. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στίχ. προσόμοια, ἦχος δ΄. Καὶ τῶν ἀββάδων, ἦχος πλ. δ΄. Δόξα, ἦχος πλ. δ΄. Ὅσιοι πατέρες, μελετήσαντες ἡμέρας καὶ νυκτός. καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ΄. Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται. Εἰς τὸν στίχ., ἦχος β΄. Δόξα, ἦχος πλ. δ΄. Τὸν ἰσάγγελον βίον. καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ἦχος ὁ αὐτός. Τὰ τῶν ἀγγέλων στρατεύματα. Τροπάριον. Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. Καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ α΄ στιχολογία. καὶ τὰ καθίσματα. Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἀββάδων, ἦχος πλ. δ΄. Τὸ κοντάκιον, ἦχος β΄. Ἐκ τῆς κοσμικῆς συγχύσεως. [illegible]

καὶ ἐκ

καὶ ἐκ τοῦ μαρτυρίου τῶν ἁγίων, ἀββάδων. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων στιχηρά, ἦχος πλ. β΄. Δόξα, ἦχος πλ. δ΄. Μακάριοι ἔστε ὅσιοι. καὶ νῦν ὁ αὐτός. τῆς ἑορτῆς. Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ κανόνος, ᾠδὴ γ΄, καὶ ς΄, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. ζήτει εἰς ὁσίους.

Εἰς τὰς ιδ΄. Τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ῥαϊθοῦ ἀναιρεθέντων. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδομεν τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων θεοφανείων. Καὶ ψάλλομεν τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν ἀπαραλλάκτως τῶν ἁγίων θεοφανείων. ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ καὶ τῇ λειτουργίᾳ, καθὼς καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ. Ἀνάγνωσιν δὲ ποιοῦμεν ἐκ τοῦ βίου τῶν ἀββάδων. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν, ἀναγινώσκομεν, σύγγραμμα ἀμμωνίου μοναχοῦ. τὸ εἰς τοὺς ἁγίους πατέρας.

Εἰς τὰς ιε΄. Τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, παύλου τοῦ θηβαίου, καὶ ἰωάννου, τοῦ καλυβίτου. Ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, στιχηρά, ἦχος β΄. πρὸς ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. Ὅτε ἐν πυρώσει θεϊκῇ. Ἕτερα τοῦ ἁγίου ἰωάννου, ἦχος β΄. Δόξα, ἦχος β΄. Ἀρνησάμενος κόσμου. Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος πλ. β΄. Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ νῦν, θεοτοκίον. τροπάριον, ἦχος δ΄. Ἐκ βρέφους τὸν κύριον. Εἰς τὸν ὄρθρον, ἄρχεται πάλιν ἀναγινώσκεσθαι τὰ γ΄, καθίσματα. Εἰς τὸ λυχνικὸν δὲ τὰ πρὸς κύριον. Ἀναγινώσκεται δὲ ὁ βίος τοῦ καλυβίτου. ὁ δὲ βίος τοῦ θηβαίου, ἀναγινώσκεται, εἰς τὴν τράπεζαν. Λέγομεν δέ, καὶ τῷ κυρίῳ ᾄσωμεν, κατὰ τὸ σύνηθες, ὁ [illegible] κανὼν τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων δύο. Ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου παύλου, ἦχος πλ. δ΄. Καὶ τοῦ ἁγίου ἰωάννου, ἦχος β΄. πρὸς τὸ ἄνω ζητῶν. Τῶν ἄνω τυχεῖν, πανσόφως. Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος πλ. δ΄. Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Εἰς λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ κανόνος, ᾠδὴ γ΄, καὶ ς΄. καὶ τὰ λοιπά. Ἰστέον ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον, ἄρχονται ψάλλειν τὰ μεσώρια ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ὡσαύτως καὶ τοὺς ἱκετηρίους κανόνας τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, ἐν τοῖς ἀποδείπνοις. Καὶ τοὺς δύο κανόνας τῆς ὀκτωήχου.

Εἰς τὰς ις΄. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἁλύσεως τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου πέτρου. Ἑσπέρας στιχολογοῦμεν τὰ πρὸς κύριον. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια, γ΄. ἃ καὶ δευτεροῦμεν. Δόξα, ἦχος πλ. β΄. Σήμερον ἡμῖν ἡ [illegible] τῆς ἐκκλησίας. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Εἰς τὸν στίχον, στιχηρά. ἦχος δ΄. Δόξα, ἦχος πλ. β΄. Πάλιν ἡμῖν ὁ θερμὸς προστάτης. καὶ νῦν, θεοτοκίον. τροπάριον, ἦχος δ΄. Τὴν ῥώμην μὴ λιπών. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ α΄ στιχολογία. Οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου εἷς. καὶ τοῦ ἀποστόλου δύο, ἦχος δ΄. Ἀναγινώσκεται καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς τιμίας ἁλύσεως. κοντάκιον, ἦχος β΄. Τὸν κορυφαῖον καὶ πρῶτον τῶν ἀποστόλων, τὰ ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρά, τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος δ΄. Ἀξίως εἴληφας ἐκ θεοῦ. τὰ καθίσματα. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος, τοῦ ἀποστόλου, ᾠδὴ γ΄, καὶ ᾠδὴ ς΄, προκείμενον, ἦχος πλ. δ΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται. Ὁ ἀπόστολος. Πράξεων

τῶν ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα.
Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν. Ζήτει σαβ-
βάτον δ'. τοῦ πάσχα. Ἀλληλούϊα,
Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί. Εὐαγ-
γέλιον ἑωθινόν, ια'. Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ. Κοινωνικόν. Εἰς
πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. καὶ τὰ
λοιπά :~

Εἰς τάς, ιζ'. Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφό-
ρου πρὸς ἡμῶν, ἀντωνίου, τοῦ μεγά-
λου. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ ἱστῶμεν
στίχους, δ'. Καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσό-
μοια, ἦχος, β'. Δόξα, ἦχος, β'.
Τὸν ἐπὶ γῆς ἄγγελον. καὶ νῦν, θεοτοκίον.
Εἰς τὸν στίχον, στιχηρά, ἦχος, β'. Δόξα, καὶ
νῦν, ὅμοιον :~ Τελεῖται δὲ ἡ ἀ-
γρυπνία. Ἑσπέρας μετὰ τὸν προοι-
μιακὸν ψαλμόν, στιχολογοῦμεν τὸ,
α'. ἀντίφωνον, τὸ μακάριος ἀνήρ.
εἰς ἦχον, πλ δ'. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα
ἱστῶμεν στίχους, η'. στιχηρά, ἦχος, δ'. πρὸς ὁ
ἐξ ὑψίστου κληθείς. Δόξα, ἦχος, πλ β'.
Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον.
καὶ νῦν θ', ὅμοιον. Τίς μὴ μακα-
ρίσει. Εἴσοδος, προκείμενον τῆς
ἡμέρας. Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.
Σοφίας σολομῶντος. Δικαίων
ψυχαί, ἐν χειρὶ θεοῦ. Σοφίας σο-
λομῶντος. Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα
ζῶσι. Σοφίας σολομῶντος.
Δίκαιος ἐὰν φθάσει τελευτῆσαι.
Εἰς τὴν λιτὴν στιχηρὰ ἰδιόμελα, ἦχος, β'. καὶ
θεοτοκίον ἦχος, γ'. Δόξα, ἦχος, πλ δ'. Ὅσιε πάτερ,
τῆς φωνῆς τοῦ εὐαγγελίου. καὶ νῦν,
θ'. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια. Δό-
ξα, ἦχος, πλ δ'. Τῶν μοναστῶν τὰ
πλήθη. καὶ νῦν, θ'. τροπάριον, ἦχος, δ'.
Τὸν ζηλωτὴν ἠλίαν. καὶ τὸ θεοτόκε παρ-
θένε. Εἶτα γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν

ἄρτων καὶ δίδοται τοῖς ἀδελφοῖς
τὸ κατακλαστόν. Καὶ γίνεται ἀνά-
γνωσις μεγάλη εἰς τὸν βίον αὐτοῦ.
Εἰς τὸν ὄρθρον στιχολογοῦμεν καθίσματα, γ'.
Καὶ ὁ πολυέλεος. Εἰς τὴν στιχολογίαν,
κάθισμα, τοῦ ἁγίου. Δόξα τὸ τέλος, καὶ
νῦν θ'. Τὸ, α', τοῦ ἤχου. Οἱ ἀναβα-
θμοί, τὸ, α'. ἀντίφωνον τοῦ δ',
ἤχου. προκείμενον, ἦχος, δ'. Τί-
μιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων
αὐτοῦ. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ κυρίῳ πε-
ρὶ πάντων. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέ-
λιον ὁσιακόν ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς, ἐπὶ τό-
που. καὶ μετὰ τὸν, ν'. ἰδιόμελον, ἦχος, πλ β'.
Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλ-
θεν. Κανόνες, τῆς θεοτόκου, καὶ τοῦ ὁσίου,
εἰς, η', ἦχος, πλ δ'. Περιηγεῖται τῆς θεοῦ.
ἡγούμενον τό. πολλοῖς συνεχόμενος. με-
τὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς, ς'. Ἀπὸ, γ', ᾠδῆς τὰ
καθίσματα. Ἀφ' ἕκτης τὸ κοντά-
κιον, ἦχος, β'. Τοὺς βιωτικούς.
Τὰ ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς αἴνους
πᾶσα πνοή. Ἱστῶμεν στίχους δ', στιχηρὰ προ-
σόμοια, ἦχος, πλ δ'. πρὸς. Ὢ τοῦ πα-
ραδόξου θαύματος. Δόξα, ἦχος,
πλ δ'. Ὁ ὑποδρόμῳ ἐπιβὰς ὁ χίματι
θεσπέσιε. καὶ νῦν θ'. Δέσποινα πρόσ-
δεξαι. Δοξολογία μεγάλη. καὶ ἀπό-
λυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά,
καὶ ἐκ τοῦ κανόνος. ᾠδὴ, γ', καὶ ᾠδὴ, ς'. καὶ
ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ζήτει εἰς ὁσίους.
Δίδοται δὲ καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀ-
δελφοῖς ἐκ τῆς κανδήλας τοῦ ἁγίου.

Εἰς τάς, ιη'. Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡ-
μῶν, καὶ μεγάλων ἀρχιεπισκόπων,
ἀθανασίου, καὶ κυρίλλου. Ἑσπέ-
ρας, εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ς',
στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἁγίων, ἦχος, δ'.
πρὸς τὸ ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Διωγμοῖς

Διωγμοῖς ἐκαρτέρησας. Ἕτερα τοῦ
ἁγίου κυρίλλου, ἦχος ὁ αὐτὸς, ὅμοια.
Ταῖς πνευμοις σου δόγμασι. Δόξα
ἦχος, πλ β'. Χριστοῦ τὸν ἱεράρχην ὑμνή-
σωμεν. καὶ νῦν, θεοτ. εἰς τὸν στίχ. τῆς
ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος, γ'. Πά-
λιν ἡμῖν ὁ χρυσορρόας νεῖλος. καὶ
νῦν, θεοτ. προ. ὁ θεὸς τῶν πατέ-
ρων ἡμῶν. εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης
στιχολ. Ἀναγινώσκομεν δὲ, τὸν εἰς τὸν
μέγαν ἀθανάσιον, λόγον γρηγορίου
τοῦ θεολόγου. κανόνες τῆς ὀκτωήχου
εἷς. καὶ τῶν ἁγίων, β'. ὁ κανὼν τοῦ
ἁγίου ἀθανασίου, ἦχος, πλ α'. καὶ
τοῦ ἁγίου κυρίλλου, ἦχος, δ'. Ἀπὸ
ἕκτης τὸ κοντάκιον, ἦχος, δ'. Ἱεράρ-
χαι μέγιστοι. τὰ ἐξαποστειλάρια.
εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. εἶτα
λέγομεν. στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου κύριε ἐνδύ-
σονται δικαιοσύνην. καὶ ψάλλομεν
τὸ, ἦχος, γ'. Τὸ μεγακλέος τῶν
ἱερέων. Δόξα, ἦχος, γ'. Αἱ μεγά-
λαι τῆς ἀληθείας σάλπιγγες. καὶ νῦν,
θεοτ. εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ καὶ
ἐκ τοῦ κανόνος. καὶ τὰ λοιπά. ζή-
τει εἰς ἱεράρχας. εἰς δὲ τὴν τρά-
πεζαν, ἀναγινώσκεται ὁ βίος αὐτοῦ.
ὡσαύτως καὶ τῇ ἐπαύριον, εἰς τὰς,
ιθ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός. κοινωνικὸν δὲ
λέγε. εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰς τὰς, ιθ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡ-
μῶν μακαρίου τοῦ αἰγυπτίου. εἰς
τὸ λυχνικὸν ἡ συνήθης στιχολ. εἰς τὸ
κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια. καὶ ἱστῶ-
μεν στίχ, ς', ἦχος, δ'. Δόξα, ἦχος, πλ δ'.
Εὐφραίνου αἴγυπτος ἀνθήσασα. καὶ
νῦν, θ'. εἰς τὸν στίχ. τῆς ὀκτωήχου.
Δόξα, ἦχος, πλ β'. Ὅσιε πάτερ. εἰς πᾶ-
σαν τὴν γῆν. καὶ νῦν, θ'. ἀπολυτί-
κιον, ἦχος, α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Εἰς τὸν ὄρθρον, κανόνες τῆς ὀκτωή-
χου, καὶ τοῦ ἁγίου, ἦχος, δ'. Ἀπὸ ἕκ-
της τὸ κοντάκιον, ἦχος, α'. πρὸς χο-
ρὸς ἀγγελικός. Μακάριος ζωήν.
εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Δόξα,
ἦχος, δ'. Ἐλάμψαν τὰ καλὰ
ἔργα σου. καὶ νῦν θεοτοκίον. εἰς τὴν
λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ κανόνος.
ζήτει εἰς ὁσίους. Κοινωνικόν.
εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰς τὰς, κ'. Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου
πατρὸς ἡμῶν. Εὐθυμίου τοῦ μεγά-
λου. Ἐὰν ἐστὶ ἐν μὲν θέλει ὁ προε-
στὼς, ποιοῦμεν ἀγρυπνίαν. εἰ δὲ οὔ.
στιχολογοῦμεν τὸ, α', ἀντίφωνον, τὸ μακά-
ριος ἀνήρ. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶ-
μεν στίχ, ς'. στιχηρὰ ἦχος, α'. πρὸς παμεύ-
φημοι μάρτυρες. καὶ εἰ μὲν ἐστὶν ἀ-
γρυπνία, ποιοῦμεν στίχ, η'. Δόξα, ἦχος,
γ'. Ἀφιερωθεὶς τῷ θεῷ. καὶ νῦν,
θ'. Πῶς μὴ θαυμάσωμεν. εἴσοδος,
προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀνα-
γνώσματα. ζήτει εἰς ὁσίους. ἤγουν, τὰ τοῦ
μεγάλου ἀντωνίου. εἰς τὴν λιτήν.
στιχηρὰ ἰδιόμελα, ἦχος, β'. Δόξα, ἦχος, δ'.
καὶ νῦν, θ'. εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ, ἦχος, πλ α'.
πρὸς χαίροις ἀσκητικῶν. στίχ. Τί-
μιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος. στίχ. Μα-
κάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον.
Δόξα, ἦχος, πλ α'. Ὅσιε πάτερ, οὐκ
ἔδωκας ὕπνον σοῖς. καὶ νῦν, θ'. προ.
ἦχος, δ'. Εὐφραίνου ἔρημος. εἰς
τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν στιχολ. καὶ τὰ καθίσμα-
τα. καὶ ἀναγινώσκομεν ἐκ τοῦ βίου
τοῦ ἁγίου. καὶ μετὰ τὸν πολυέλεον.
Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ, α', ἀντίφωνον
τοῦ δ', ἤχου. Προκείμενον, ἦχος, δ'.
Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος. στίχ.
Τί ἀνταποδώσομεν τῷ κυρίῳ. πᾶσα
πνοή. εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν.

... σπήλαιον ἐκεῖνο. ἔσω ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ τόπου πεδινού. ὁμ., πλ., ἦχος, πλβ. Ὅσιε πάτερ. εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. Οἱ κανόνες, τῆς ὀκτωήχου, εἷς. καὶ τοῦ ὁσίου δύο, ἦχος, δ΄. καὶ ἦχος, πλδ. καταβασία. Χ ἐρσομα= βυσσοτόκον. Α΄ πὸ, γ΄, ᾠδ., ς΄, τὰ καθίσματα. Α΄ φ΄ ἕκτης τὸ κοντάκιον, ἦχος, πλδ. Ἐν τῇ στήλῃ γεννήσεις σου, τὰ ἐξαποστειλάρια. εἰς τοὺς αἴνους. τὸ πᾶσα πνοή. Καὶ ἱστῶμεν στίχους δ΄. τὰ προσόμοια, ἦχος, πλδ. Δόξα, ἦχος, πλδ. Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη. καὶ νῦν θεοτοκίον. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Δίδοται δὲ καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος, ᾠδ., γ΄, καὶ ᾠδ., ς΄. ζήτει ἡ ἀκολουθία εἰς ὁσίους. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν, ἀναγινώσκομεν ἐκ τοῦ βίου αὐτοῦ, τὸ καταλειφθέν.

Εἰς τὰς, κα΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ. Καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος νεοφύτου. Καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος εὐγενίου, τοῦ ἐν τραπεζοῦντι. καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ΄. καὶ τοῦ μάρτυρος, ἦχος, πλδ. Δόξα, ἦχος, πλβ. Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ νῦν θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος, πλδ. Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη. καὶ νῦν, θεοτοκίον. τροπάριον. Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ. Καὶ τῶν μαρτύρων. Οἱ μάρτυρές σου κύριε. Εἰς τὸν ὄρθρον. ἡ συνήθης στιχολογία. Ἀναγινώσκεται δὲ, καὶ τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου νεοφύτου. Κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων, β΄. Τοῦ ὁσίου, ἦχος, πλδ. καὶ ὁ κανὼν τοῦ μάρτυρος, ἦχος, πλδ. Α΄ πὸ, γ΄, ᾠδ. τὰ καθίσματα. Α΄ φ΄ ἕκτης τὸ κοντάκιον, ἦχος, πλδ. πρὸς τῇ ὑπερμάχῳ. Τὸν τῆς τριάδος, ἐραστήν. Μετὰ τὴν, θ΄. τὰ ἐξαποστειλάρια. Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος, πλβ. Ὅσιε πάτερ. εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος. ᾠδ., γ΄, καὶ ᾠδ., ς΄. Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας, ζήτει εἰς ὁμολογητάς.

Εἰς τὰς, κβ΄. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου, τιμοθέου. Καὶ τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος, ἀναστασίου, τοῦ πέρσου. Εἰς τὸ λυχνικόν, ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἀποστόλου, γ΄, ἦχος, α΄. πρὸς τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Ὢ τῶν ἀψευδῶν φήμοι μαρτύρων. Καὶ τοῦ μάρτυρος, γ΄, ἦχος, α΄. ὅμοια. Δόξα, ἦχος, πλδ. Τῷ κυρίῳ θεῷ προσωμειωμένος. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Εἶτα λέγομεν τροπάριον. ἦχος, α΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. Τὸν φωστῆρα τῶν πιστῶν. Δόξα, ἦχος, β΄. Ἐμεγάλυνας χριστὲ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ, καὶ νῦν, θ΄. προς., ἦχος, δ΄. Χρηστότητα ἐκδιδαχθείς. καὶ τοῦ ὁσιομάρτυρος, ἦχος, δ΄. Ὁ μάρτυς σου κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν στιχολογίαν. Ἀναγινώσκομεν τὸ ὑπόμνημα τοῦ ἀποστόλου. ὁμοίως καὶ ἐκ τὸ μαρτύριον τοῦ μάρτυρος. εἰς δόσεις, β΄. Τὸ δὲ καταλειφθέν, λέγομεν εἰς τὴν τράπεζαν. Οἱ κανόνες, τῆς ὀκτωήχου, εἷς. καὶ τῶν ἁγίων, ἦχος, α΄. Α΄ φ΄ ἕκτης τὸ κοντάκιον, ἦχος, α΄. πρὸς. Χορὸς ἀγγελικός. Τὸν θεῖον μαθητήν. Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Εἶτα λέγομεν στιχηρά, ἦχος, α΄. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

του. Τὸν γενναῖον ἀθλητὴν. Δό
ξα, ἦχος, πλ. δ. Ὅσιε πάτερ, μιμη-
τὴς ἐγένου. καὶ νῦν θεοτοκίον. Εἰς
τὴν λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ κα
νόνος, ᾠδ. γ. καὶ, ς. προκείμενον,
ἦχος, πλ. δ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλ
θεν. στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δό
ξαν θεοῦ. Ὁ ἀπόστολος, πρὸς τιμό
θεον. Τέκνον τιμόθεε. χάριν ἔχω
τῷ θεῷ. Ἀλληλούϊα, ἦχος, α. Ἐξο
μολογήσονται οἱ οὐρανοί. στίχ. Ὁ θεὸς
ὁ ἐνδοξαζόμενος. Εὐαγγέλιον,
ζήτει εἰς ἀπόστολος. Κοινωνικόν.
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰς τὰς, κγ. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυ
ρος, κλήμεντος ἀγκύρας. καὶ τοῦ ἁ-
γίου μάρτυρος, ἀγαθαγγέλου. Εἰς
τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχ. προσόμοια, ἦχος,
β. πρὸς. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.
Κλῆμα τῆς ἀμπέλου. Ἕτερα στιχ.
τοῦ μάρτυρος, ἦχος, δ. πρὸς, ὡς
γενναῖον ἐν μάρτυσιν. Ἀγαθαῖς
ἀγγελίαις σε. Δόξα, ἦχος, πλ. δ.
Τὴν τῶν χρόνων τετραχῶς. καὶ νῦν,
θεοτ. Εἰς τὸν στίχ. στιχ. τῆς ὀκτωήχου.
Δόξα, ἦχος, α. Τὸν θαυμαστὸν ἐν ἱε
ρεῦσι. καὶ νῦν, θεοτ. σταυρ. ἦχος, πλ. δ.
Κλῆμα ὁσιότητος καὶ στέλεχος ἀθλή
σεως. μύστης ἱερώτατον. Εἰς τὸν ὄρ
θρον μετὰ τὴν α. στιχολογ. ἀναγινώσκο
μεν, ἐκ τοῦ μαρτυρίου τῶν ἁγίων, διό
ρας, β. Οἱ κανόνες, τοῦ ἁγίου κλή
μεντος, ἦχος, πλ. β. καὶ τοῦ ἁγίου ἀγα-
θαγγέλου, ἦχος, δ. Ἀφ' ἕκτης τὸ
κοντάκιον, ἦχος, δ. πρὸς. Ἐπε-
φάνης σήμερον. Τῆς ἀμπέλου γέ
γονας. Εἰς τὸν στίχ. τῆς ὀκτωήχου. Εἰς
τὴν λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ κα
νόνος. ᾠδ. γ. καὶ ᾠδ. ς. Καὶ τὰ λοι
πά. ζήτει εἰς ἱερομάρτυρας.

Τυπ.

Εἰς τὰς κδ. Τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν
ξένης. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προ-
σόμοια, ἦχος α. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος
ὁ αὐτός. Ἀπόστιχα στιχ. τῆς ὀκτωήχου,
προπάτειον. Ἐμοὶ μὲν ἀκριβῶς
Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνή-
θη στιχολογίαν. Ἀναγινώσκεται ἐκ
τοῦ βίου τῆς ὁσίας. Οἱ δύο κανόνες
τῆς ὀκτωήχου. καὶ τῆς ὁσίας, ἦχος, πλ. δ.
Ἀφ' ἕκτης τὸ κοντάκιον, ἦχος, β.
Τὸν σὸν ξενότροπον. Εἰς τὸν στίχ. τῆς
ὀκτωήχου. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυ-
πικὰ καὶ ἐκ τοῦ κανόνος ὡς σύνηθες.
ζήτει εἰς ὁσίας γυναῖκας.

Εἰς τὰς, κε. Τοῦ ἐν ἁγίοις πρὸς ἡ-
μῶν γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου κων-
σταντινουπόλεως, τοῦ θεολόγου. Ἑσπέ
ρας εἰς τὸ λυχνικόν, ἡ α. στιχολ. Τὸ
μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκρα-
ξα, ἱστῶμεν στίχ. ς. στιχ. προσόμοια, ἦχος
α. πρὸς πανεύφημοι μάρτυρες.
Πάτερ γρηγόριε τὰς σάρκας. Καὶ δευτεροῦ
μεν αὐτά. Δόξα, ἦχος, πλ. δ. Ἡ γρηγο
ρος γλῶσσά σου. καὶ νῦν, θ. Ὁ βασι
λεὺς τῶν οὐρανῶν. Εἴσοδος, τὸ προκεί
μενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσμα
τα. τὸ μέν, α. Παροιμιῶν τὸ ἀνάγ.
Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων. τὸ δέ,
β. Σοφίας σολομῶντος. Δίκαιος
ἐὰν φθάσει τελευτῆσαι. τὸ δέ, τρίτον
Σοφίας σολομῶντος τὸ ἀνάγ. Στό
μα δικαίου, ἀποστάζει. Εἰς τὸν στίχ. στιχ.
προσόμοια, ἦχος, πλ. α. πρὸς χαίροις
ἀσκητικῶν. Χαίροις θεολογίας πηγή.
στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.
Δι' ἧς θεολογίας τὸ ῥῆμα. στίχ. Στόμα
δικαίου. Χαίροις ὁ ποταμὸς τοῦ θυ-
Δόξα, ἦχος, πλ. δ. Τὰς καρδίας
τῶν πιστῶν. καὶ νῦν θεοτοκίον. σταυρ.
ἦχος, α. Ὁ ποιμενικὸς αὐλός.